

VII. ÉVFOLYAM.

MEGJELNIK MINDEN VASÁRNAP.

1913. 19. szám.

Budapest, május 11.

CSENDŐRSÉGI LAPOK



Szerkesztő és kiadja
a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv
szerkesztő bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre - - 12 korona

Félévre - - - 6 korona

Negyedévre - - 3 korona

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, IV., Egyetem-utca 4.

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv szerkesztő-bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA: Félévre — — 6 korona.
Egész évre 12 korona. Negyedévre 3 korona.

Megjelenik
minden vasárnap.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
Budapest, IV. Egyetem-utca 4. sz.

A csendőri tényvázlatról.

Írta: K. Nagy Sándor, kir. ítélőtáblai bíró.

Ha a csendőrség olyan szerves összefüggésben nem állana a bírósággal, vagy ha közönyös volna reám nézve a csendőrök eljárására tett sok megjegyzés s nem kívánnék odatörekedni, hogy a csendőrség és bíróság között minél teljesebb legyen az összhang s vagy ha azt hinném, hogy a csendőrségnek csak egyetlen egy tagja is rossz néven veszi tőlem: bizony félretenném ezt a tölát. De mivel meg vagyok győződve, hogy őszinte rokon-szenvem a csendőrök iránt nem ismeretlen: nem mulasztatom el felhívni a figyelmet az utóbbi időben meglehetősen lábra kapott csendőri tényvázlat tartalmára.

Ugyanis nemcsak figyelmeztettek reá bírói körökben, hanem magam is tapasztaltam, hogy utóbbi időkben a csendőri tényvázlatok egy része nem a nyomozati cselekményeknek feljegyzése, hanem azoknak elbírálása is.

Nevezetesen igen sokszor a tényvázlat (példával élve) következőleg kezdődik:

„Balay János 1913 ápril 1-én a Csókás pusztán a Kis Gábor tehenét az istállóból ellopta.»

Tehát a nyomozat megállapítja, hogy Balay János lopást követet el. Csak azután mondja el, hogy mi történt.

Ez nem felel meg a nyomozás feladatának s valóban feltűnő lehet, mikor a tényállásnak a nyomozó csendőrök általi megállapítása daczára a bíróság felmenti Balay Jánost, mert nem találja őt bűnösnek.

Igen sok csendőri tényvázlatban az is előfordul, hogy a nyomozó csendőr észrevételeket tesz a nyomozás során kihallgatott terheltek vagy sértettek, vagy tanúk vallomására s valósággal elbírálja azokat.

Gyakran megtörténik, hogy a csendőri tényvázlat nemcsak kiegészíti az eset egyes mozzanataiban mutatkozó hézagokat, hanem feltűnően kiszűezi az esetet a saját véleménye szerint.

Mindezeket a bíróság nem tartja és nem is tarthatja a nyomozás céljával összhangba hozhatónak.

A Bp. 84. §-ának nemcsak szelleme, hanem világos szavai szerint is a rendőri hatóságok és közegek rendeltetése a nyomozásnál: «a tényállás megállapítása, a tettes és a részes kipuhatolása, valamint a bűnjeleknek és bizonyítékoknak megszerzése céljából eljárni».

Tehát nem az a feladata a nyomozó közegnek, hogy a tényállást megállapítsa, hanem hogy annak megállapítása céljából eljárjon, vagyis, hogy összeszerezze azokat az adatokat, melyek a tényállás megállapíthatása céljából szükségesek s ezeket az arra hivatott helyre beszolgáltassa.

Ezt a felfogást elég világosan támogatja a Bp. 87. §-a is, mely kimondja, hogy: «az összes hatóságok és hatósági közegek kötelesek a hivatali hatáskörükben tudomásukra jutott, nem magánindítványra üldözendő bűncselekményeket, a birtokukba jutott *adatoknak* közlésével és a bizonyító tárgyaknak átadásával a kir. ügyészségnek feljelenteni».

A Bp. 90. §-a a hatóságoknál és hatósági közegeknél szóval vagy írásban megtehető magánindítványra azt rendeli, hogy ebben a bűncselekmény határozottan megjelölendő és a tettesre, valamint a részesekre vonatkozó *adatok* lehetőleg felemlítendők.

A Bp. 100. §-a szerint: «a nyomozás folyamán nemcsak a terhelő, hanem a mentő körülmények is *külsőtendők* és a gyanúsított érdekében is gond fordítandó ama bizonyítékok megszerzésére, melyeknek megsemmisítésétől tartani kell».

Minden szakaszból tehát az tűnik ki, hogy a nyomozás célja mindenkor csak az eset tisztázására vonatkozó adatoknak beszerzése.

A Szolgálati utasítás 103. §-a a tényvázlatra vonatkozólag azt szabja meg, hogy az velőse rövidséggel szerkesztendő ugyan, de a valódi tényállás lényegét minden oldalról, tehát a gyanúsított védelme érdekében is, az igazságnak megfelelően, elfogulatlan tárgyilagossággal kell magában foglalnia.

Ugyanezen Szolgálati utasítás 107. §-a szerint: «a nyomozás célja: a tényállást annyira felderíteni, hogy annak alapján a kir. ügyészség, illetőleg a vádemelésre jogosított hatóság vagy személy lehetőleg teljes és megbízható *tájékoztást* szerezhesse a felől, vajjon a bíróságnál vádat emeljen-e vagy sem».

Ezek szerint a nyomozásnak semmi más célja nem lévén (eltekintve az egyes külön megbízásoktól), mint az esetre vonatkozó összes adatoknak beszerzése és beszolgáltatása: a csendőri tényvázlat nem lehet hivatva annak kimondására, hogy a gyanúsított *elkövette* a bűncselekményt, mivel ez csak bírói uton állapítható meg.

Elő magyar vill. oróro

berend. hangszer-gyár

honvédség, valamint a m. kir. csendőrség szerződött szállítója és a Ludovika Akadémia házi hangszerkészítője, az

Ocskai és a szabadalmazott Rákóczi tárogató feltalálója Budapest, Lánchíd-utca 5. Gyár: Öntőház-utca 2.

Ajánlja saját gyárában készült összes vonós és fuvó hangszerait és alkészíteteket. Harmonikák erős el-

pusztíthatatlan hangokkal. Az összes hangszerek javítása olcsón eszközöltetnek. Arjegyzők minden hang-

szerűi költségek nélkül. Magyarországon legnagyobb vonós és fuvó hangszerok gyára.

STOWASSER JÁNOS

osácsi és királyi udvari szállító,

a cs. és kir. közös hadsereg, a m. kir.

akadémia házi hangszerkészítője, az

Ocskai és a szabadalmazott Rákóczi tárogató feltalálója Budapest, Lánchíd-utca 5. Gyár: Öntőház-utca 2.

Ajánlja saját gyárában készült összes vonós és fuvó hangszerait és alkészíteteket. Harmonikák erős el-

pusztíthatatlan hangokkal. Az összes hangszerek javítása olcsón eszközöltetnek. Arjegyzők minden hang-

szerűi költségek nélkül. Magyarországon legnagyobb vonós és fuvó hangszerok gyára.



A csendőri tényvázlásban csak az lehet a helyes bevezetés, hogy bizonyos helyen büncselekmény történt, vagy hogy feljelentést tett bizonyos egyén egy bizonyított ellen, melynek következtében a járőr nyomozást tartott az alábbiak szerint. Azután elsorolja a nyomozás menetét, vagyis a beszerzett adatokat.

És ezeket az adatokat szárazon s minden véleménynyilvánítás nélkül kell összeállítani és semmiképen nem szabad kiszínezni.

Az egyszerű adatok röviden és értelmesen előadva szükségesek a bíróságnak, hogy a valódi tényállást megalkothassa, míg a csendőr véleményének nyilvánítása, a körülményeknek kiszínezése csak zavarólag hatnak.

Ne azt mondja tehát a tényvázlás, hogy Balay János ellopta a Kis Gábor tehenét, hanem azt, hogy Balay János ellen az a feljelentés történt, vagy az a gyanu merült fel, hogy ellopta a Kis Gábor tehenét.

A csendőrség csak adatokat gyűjtson s bizza a bíróságra azoknak mérlegelését.

Mit kell tudni a csendőrnek a bűnvádi perrendtartásból.

Irtja: dr. Kármán Elemér, kir. járásbíró. (Folytatás).

Hogy az esküdteket sorsolás útján válogatják össze, annak az indoka az, hogy a törvény a véletlennek is szerepet akkar nyújtani abban, hogy kik legyenek az illető ügyben a vádlott bírái. A Bp. 344. §-a szerint a tizenkettőn felül jelenlévő esküdtek visszautasíthatók, még pedig úgy, hogy a felét a kir. ügyész, a másik felét a vádlott utasíthatja vissza. Ha e szám páratlan, a vádlott eggyel több esküdtet utasíthat vissza.

A mi esetünkben 27 esküdt volt jelen, 12 ítélő esküdtre van szükség. Ezenfelül még a Bp. 346. §-a értelmében, ha előre látható, hogy a főtárgyalás hosszabb időre fog terjedni, pótesküdtet is lehet rendelni abból az okból, mert lebeteges, hogy valamelyik esküdt betegség miatt elmarad a tárgyalás folytatásától s ilyen esetben a pótesküdt a kimaradt rendes esküdt helyére lép. Mintán a gyilkossági ügy soká tarthat, szükség van két pótesküdtre, vagyis összesen 14 esküdtre. Így a 27-ből marad 13. Ez a szám páratlan, ennél fogva hatot a kir. ügyész, betet a vádlott fog visszautasítani. Több vádlott és több védő azután megbízhatják az egyik védőt arra, hogy a visszautasítás jogát gyakorolja, a mi jelen esetben így is történt.

A sorsolás következőképen megy végbe:

Az elnök kihuz egy czédulát és elolvassa a rajta lévő nevet:

Molnár Péter.

Ügyész: Elfogadom.

Védő: Visszautasítom.

Igy Molnár Péter esküdt kiesett.

Elnök: Jakab János.

Ügyész: Elfogadom.

Védő: Elfogadom.

Igy Jakab János esküdt mind a két fél által elfogadva, úgy hogy ő esküdt lett ebben az ügyben.

Igy megy ez mindaddig, a míg 12 esküdt és két pótesküdt nem kerül össze.

Mikor ez a szám együtt van, az elnök kimondja, hogy az esküdtszék meg van alakítva.

A főtárgyalást néhány perczre felfüggesztük, hogy az esküdtek jegyzékét a jegyző elkészíthesse: erre következik az esküdtek megeskütése. Ugyanis az esküdteket azért nevezzük éppen esküdteknek, mert nekik minden egyes ügyben, mielőtt bíraskodnak, meg kell esküdniök, míg a bíró vagy a rendőri közeg s a csendőr, a ki ez ügyben közreműködik, egész pályájára szóló egy esküt tesz.

Az esküdtek felállanak és az elnök a következő ünneplés felhívást intézi hozzájuk.

«Esküdjenek Önök a mindentudó és mindenható Istenre, hogy a gyilkosság büntetvével vádolt K. Ferenczné Boros Zsuzsanna és L. József ellen folytatott ügyben az esküdtek kötelességeit hiven teljesítik, a törvényt megtartják, a tárgyalás egész menetét gondos figyelemmel kísérik, a tárgyalás alatt álló ügyről határozatuk kimondásáig mással, mint esküdt társaikkal nem értekeznek és félre téve minden kedvezést, féltelmet és személyes tekinteteket, mind a vádlott ellen, mind a melléte felhozott bizonyítékokat egyenlő gondossággal és pártatlan lelkiismeretességgel mérlegelik és ebből merített meggyőződésük szerint igazságosan és a törvény értelmében határoznak!»

Ere az elnök nevében szólítja sorban az esküdteket:

«Jakab János!»

«Isten engem úgy segítjen», válaszol az esküdt.

«Vermes Gáspár!»

«Isten engem úgy segítjen», válaszol a második esküdt és így sorban az összes esküdtek, jobb kezüket szívékre téve esküsznek.

Az eskü szövegében különös fontossággal bír az, hogy az esküdteknek a tárgyalás folyamata alatt az ügyről senkivel beszélniök, sem értekezniök nem szabad. Ezt azért tartom szükségesnek megjegyezni, mert sajnos volt már reá eset, hogy a rendőri közegeknek figyelemmel kell tartaniok egyes esküdteket, a kik megfedkeznek magukról és idegen emberekkel tárgyalnak az előttük folyó bűnygyről.

Az eskü letévése után az esküdtek elfoglalják helyeiket és ezzel kezdetét veszi az ügy tárgyalása.

Mintán a Bp. 304. §-a szerint, ha több a vádlott, külön kell őket meghallgatni, ennél fogva az elnök L. Józsefet kivezetteti a teremből.

A tárgyalás megkezdése előtt feláll azonban K. Ferenczné védője és előterjeszti azt, hogy miután a vádlott kihallgatásánál olyan körülmények fognak kiderülni,

Ha fáj a feje ne tétovázzék, hanem használjon azonnal **Beretvás-pastillát**

mely 10 percz alatt a legmakacsabb migraint és fejtájtást elműlasztja. — Ára K 1.20. — Kapható minden gyógytárban. Készíti Beretvás Tamás gyógyszerész Budapest. Orvosok által ajánlva. Három doboznál ingy. postai szállítás.

a melyek a közerközlésiséget veszélyeztetnek, indítványozza, hogy a bíróság rendelje el a nyilvánosság kizárását a vádlottak kihallgatása alatt. Ezzel a védő nyilván arra gondol, hogy a nyomozás és a vizsgálat szerint adatok merültek fel, hogy a két vádlotti egymással szerelmi viszonyt folytatott és ez volt a gyilkosságnak is az oka, tehát ilyesmit nem szabad nyilvánosság előtt tárgyalni.

A nyilvánosság kizárását a vádlottak kihallgatása alatt a Bp. 293. §-a alapján a bíróság el is rendeli; ennek a következménye az, hogy a hallgatóságnak el kell távoznia, természetesen csak addig, a míg a vádlottak lesznek kihallgatva.

Ennek megtörténte után az Elnök a jegyzővel felolvastatja a vádiratnak a rendelkező részét, ezzel elébe tartván K. Ferenczné vádlottnak, hogy mivel van vádolva. Ezek után az Elnök így szól a vádlotthoz:

«Megértette Ön, hogy mivel van vádolva?»

K. Ferenczné: «Igen.»

«Elismeri bűnösségét abban, hogy férjét L. Józseffel megölette?»

«Nem érzem magamat bűnösnek.»

«Figyelmeztetem, hogy ha nem is érzi magát bűnösnek, elbeszélheti a tényállást és a tanúk vallomására észrevételeit megteheti, azonban arra is kell figyelmeztetnem, hogy ha be fog bizonyulni a bűnössége és maga megmarad a tagadása mellett, nem fogja elmondhatni azokat az enyhítő körülményeket a melyek a maga büntetésének enyhítésére szolgálhatnak, különösen nem fogja a bíróság enyhítő körülményül vehetni azt, hogy maga a büntettet beismeri!»

K. F. «A gyilkosságban nem érzem magam bűnösnek, nagyságos Elnök úr és arról, a mi történt, nem tehetek. Annyan bűnös vagyok, hogy a hitese férjemet megcsaltam, de ölni nem volnék képes.»

Elnök: «Azt elismeri tehát, hogy L. Józseffel szerelmi viszonya volt?»

«Igen. Körülbelül csak hat hónap óta, de azt is megbántam, mert különben most nem volnék ilyen gyalázatban!»

«Nem beszélt magának L. József arról, hogy szeretné a férje urát láb alól eltétni? Nem-e volt maguk között arról szó, hogy L. József magát nőül venné az esetre, ha maga megözevgyülne?»

«Azt nem tagadom, hogy L. József engem állandóan azzal biztatott, hogy a feleségétől elváljak, én meg váljak el az uramtól. Én erre azt mondtam mindig neki, hogy én nem válhatok el, mert szegény vagyok, az uram krajczár nélkül vett el, szüleim kényszerítettek hozzá és most tiz esztendő után nem mebetek csalédnek kenyeremet keresni. Erre ő azt mondogatta nekem, hogy lehet azon segíteni, ha az uramat reá birom, hogy a vagyonának legalább a felét rám irassa.

Az uramat erre reá is birtam volna, de az a baj,

hogy az anyja meg a bátyja megtudta és őt rábeszéltek, hogy ebbe semmi szín alatt ne menjen bele. Mikor így ez nem ment, kezdte emlegetni L. József azt, hogy el kellene az uramat tenni láb alól. Többször elhívta magával L. József az uramat, mert ő vadászattal is foglalkozott, hogy jöjjön vele vadászni, de én rosszat sejtettem, de meg féltem, hogy az uramnak nincs vadászjegye s a csendőrök elfogják, és nem engedtem. Két héttel azelőtt azonban L. József mindig azt mondta, hogy ő már nem állja tovább ezt az életet, tegyük el láb alól az uramat. Az eset előtt néhány nappal azután megint eljött L. József és azt mondta, hogy most már meg kell annak lenni! Többet nem mondott.»

«Magának tehát az a nézete, hogy a férjét L. József ölte meg?»

«Erre nekem nincs bizonyosságom, de azt hiszem, hogyha a pénzéért ölték meg, akkor vagy L. József tette, vagy ő tetette valakivel.»

Ilyen módon történik tovább is a vádlottnak a kihallgatása. Az Elnök részletesen kihallgatja arra, hogy hogyan kezdődött ez a szerelmi viszony, milyen vagyoni viszonyok között voltak a férjével és különösen, hogy ki tudhatta meg azt, hogy a gyilkosságot megelőzőleg az asszony férje pénzt hozott haza és különösen, hogy nem a nőtől tudta meg L. József azt is, hogy ezen alkalommal pénzt hozott haza K. Ferencz a takarékpénztárból. Nagy súlyt fektetett az Elnök azután a kihallgatásnál arra, hogy az elhaltat éppen akkor ütötték le, a mikor a felesége italért küldte a kocsmába, holott erre a csendőri nyomozás szerint szükség nem volt azért, mert volt odahaza bor. Kiderült az is a vádlott kihallgatásából, hogy abból a 600 koronából, a melyet az elhalt magával hozott, csupán 400 korona volt a felesége lakásán; erre azonban az asszony azt mondotta, hogy ő nem tud az egész pénzről semmit sem.

Most bekisérik L. Józsefet és ezt az Elnök ugyanúgy hallgatja ki, mint K. Ferenczét.

L. József tagad még úgy, a mint tagadott a csendőrök előtt, azzal a különbséggel, hogy itt még azt is letagadja, a mit a csendőrség és a vizsgálóbíró előtt beismert.

«Volt magának tehát viszonya K. Ferenczével?»

«Nem igaz abból egy szó sem.»

«Nem járt a bázhoz?»

«Nem én. Az esküvőjükön voltam ott 10 esztendővel azelőtt, azóta csak akkor láttam K. Ferenczet és az asszonyt, ha a házuk előtt elmentem.»

«A csendőrség előtt mást mondott! ott azt mondta, hogy az asszony szerette magát, utána is járt magának, hívta a házhoz, minden jóval tartotta!»

«Nem igaz abból egy szó se.»

«De még azt is elmondta, hogy az asszony bujtogatta magát, hogy tegye el a férjét láb alól, pénzt ígért magának és azt is elmondta, hogy a maga feleségétől el akar válni és az asszonyt venné feleségül.»

BUTOR

készpénzért v. részletfizetésre legjutányosabb áron
EHRENTREU ÉS FUCHS TESTVÉREKNÉL
 BUDAPEST, VI., TERÉZ-KÖRÜT 8. SZ.
 Kénes árlagvétel ingyen. :: Telefon 88-59.

BUTOR

•Ebből én egy szót se mondtam.»

•De benn van ez a csendőri jelentésben és ha maga nem mondta volna, honnan tudták volna azt a csendőrök?»

•Én ilyent nem mondtam, ha benne van az irásban, arról én nem tehetek, az azonban bizonyos, hogy az egyik csendőr, a melyik itt is van, belém vágott a puska tusával és akkor az őrmester úr, a ki ezt látta is azt mondta, hogy ha be nem ismerem, hogy én vagyok a gyilkos, fel fognak akasztani. Én azonban ott is csak azt mondtam, hogy százszor is felkötöbtenek, én ebben a dologban olyan ártatlan vagyok, mint a ma született gyermek.»

•Az nem lehet igaz, hogy magát a csendőrök bántalmazták, mert ott voltak a bizalmi férfiak is, a törvénybíró, meg egy esküdt, azok előtt is elmondta ezt a dolgot!»

Vádlott: ballgat.

•Feleljen bált! mit szól erre?»

•Én nem bánom, akárki volt ott, de én ilyent nem mondtam!»

•A vizsgálóbíró úr előtt is beismert annyit, hogy magának volt viszonya az asszonynyal, azt is beismerte, hogy szó volt arról, hogy jó lenne, ha a férj már elpusztulna; a vizsgálóbíró úr perlig csak nem bántotta magát!»

•Lehet, hogy ott beszéltem ilyesmit, azonban akkor már nem tudtam mit beszélek, mert féltem, hogy ha meg mondom, hogy nem vagyok bibás a dologban, akkor visszaadnak a csendőröknek s azok ismét bántalmazni fognak!»

•Meg fogja látni, hogy ezzel a védekezésével nem ér el semmit, azért mert be fog bizonyosodni, hogy a csendőrök magához egy ujjal se nyultak s maga akkor mondott igazat, a mikor a csendőrök kihallgatták, most pedig azért beszél így, mert a fogságban kieszelte azt, hogy így megmenekedhetik a büntetéstől. Majd az asszony el fogja mondani, hogy maga unszolta őt arra, hogy a szegény embert láb alól tegyék el, már pedig azt a félkegyelmű öreget csak annak volt oka eltenni láb alól, a ki a pénzére vágyott.»

•Én ezt nem tudom, én azon a napon nem is voltam otthon, hanem a vásárban voltam.»

•Hát ha a vásárban volt, miért nem mondta ezt a csendőröknek, miért csak most jelentette ezt be a védő úr utján? Pedig ha ártatlan, ennek kellett volna az elsőnek lenni!»

•Ha nem kérdeztek a csendőrök arról, hogy hol voltam, hát nem is feleltem rá.»

•Na majd kihallgatjuk azt a két tanut, a ki magával állítólag a vásáron volt és majd kihallgatjuk a csendőröket, meg a maga kiballgatásánál jelen volt bizalmi egyéneket is, hogy mi az igaz abból, hogy magát a csendőrök bántalmazták!»

Igy véget ért a vádlottak kihallgatása, következik a bizonyító eljárás, még pedig először tanuknak a kihallgatása. Ezek között, a mint hallottuk, ott van a járőrmeister és egy csendőr is. Ezeknek a beidőzésére azért volt szükség, mert a mint hallottuk, a vádlott azzal védekezett, hogy őt a csendőrök bántalmazták és valótlan dolgot vettek be a jelentésbe.

Az első tanu K. Gábor, az elhaltnak szegény kis fia, a ki a végzetes este vele ment a kocsmába és a ki jelen volt tebát, a mikor apját leütötték.

Ez a gyerek a bíróság előtt is elmondta azt, a mit a csendőrök előtt, hogy ő felismerte a «Jócsi bácsit», a mint oda jött és a nagy bottal az apját leütötte.

Ezt a tanut a bíróság nem eskette meg azért, mert a fiu még nincs 14 éves és a Bp. 221. §-a szerint a tanu nem eskethető meg akkor, ha a kihallgatásakor életkorának 14 évét még be nem töltötte.

Majd kihallgatják a többi tanukat, a kik elmondják ugyanazt, a mit a csendőrök előtt mondtak.

Igy kerül sorra a járőrmeister is, a kinek a kiballgatása épen úgy történik, mint a többi tanuké s azért példának azt iktatjuk be ide:

•Mi a neve?» kérdezi az Elnök.

•Halász Mihály.»

•Figyelmeztetem Önt, hogy köteles legjobb tudomása és lelkiismerete szerint a tiszta és teljes valóságot vallani és hogy vallomását esetleg esküvel kell megerősítenie, továbbá hogyha valótlanul vallana, a büntető törvénykönyvbe ütköző cselekményt követno el!»

•Hány éves?»

•48 éves vagyok.»

•Hol született?»

•Gyanafalván.»

•Hol lakik?»

•Sz—n.»

•Családi állapota?»

•Nős vagyok, két gyermekem van.»

•Foglalkozása?»

•Csendőrijárőrmeister vagyok.»

•Vallása?»

•Róm. kath.»

•Nem áll-e a terbeltekkal, valamint az ügyben egyébként érdekeltekkal valamely viszonyban?»

•Nem, az ügyben teljesen érdektelen vagyok.»

•Nem szenvedett-e az eljárás tárgyánál szolgáló büncselekmény következtében kárt?»

•Nem; csupán hivatalos kötelességemet teljesítettem.»

Magától értetődik, hogy ezek az utóbbi kérdések tulajdonképp feleslegesek lennének, azonban a Bp. 210. §-a szerint ezeket a kérdéseket minden egyes tanuhoz kell intézni, nem tehet tebát különbséget az Elnök a csendőrmeisterrel szemben sem. Azonban a mint látjuk, a járőrmeister e kérdésekre okosan megfelelt.

Ölje meg

De vigyázzon,

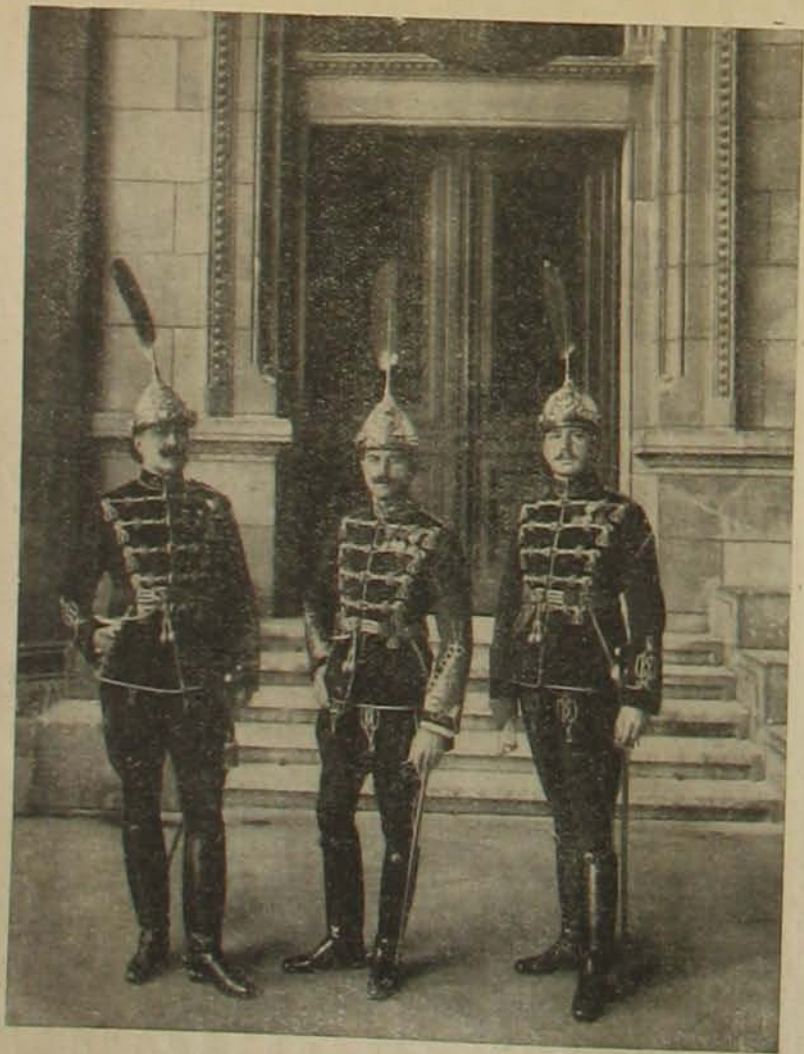
a gazdaságában és háztartásában nagy károkat okozó egereket és patkányokat! hogy bármely állatait meg ne mérgezze: 5197

A Morrattin

a mezel és hási egerok és patkányok között pusztító betegséget idős elö, megöli őket, de a többi állatra és az emberre ártalmatlan. — Megrendelhető a 5197

VETERINÁRIA DROGERIÁBAN, BUDAPEST, LÓNYAY-UTCZA 18/b. SZ.

Egy holdra elegendő egérbirtó ára 8 korona 50 fillérbe kerül. — Irjon egy levelező-lapot.



A fisztek.



A lövészcsapata.

Az új parlamenti őrség díszruhája.

Erre következik a tanunak a részletekre való kihallgatása a következőképen:

Elnök: «Őn ebben az ügyben a csendőri nyomozást teljesítette. Mondja el kérem, hogyan történt meg Önnél a feljelentés és különösen azt mondja el, hogy hogyan jutott Ön arra, hogy ezeket a tetteseket vette gyanuba és jelentette fel őket a bíróságnál?»

Erre a járőrmester feleletként elmondja a nyomozást, úgy, a mint azt a jelen munka második részének 6. pontjában el van beszélve.

«Közlöm Önnel» folytatja az Elnök, «hogy úgy a vizsgálóbíró előtt, mint különösen itt a főtárgyaláson, L. József megváltoztatta a vallomását és azt állítja, hogy ő csendőrség előtt nem mondta azt, a mi az Önök jelentésében foglaltatik.»

«A jelentés minden szava, Nagyságos Elnök ur, igaz. Én a nyomozást úgy teljesítettem, a mint abban megírva van és annak minden szavát becsülettel állom ma is.»

«Ezt én Önnek, járőrmester ur, elbízom, de hogy az esküdt urak meg legyenek arról győződve, hogy maga mindig igazat ír és mindig igazat beszél, ki fogjuk hallgatni azokat a bizalmi férfiakat, a kik az Ön nyomozásánál jelen voltak.»

«Ezt a magam részéről is nagyon kérném, mert azok igazolni fogják eljárásomat.»

Ezekután a járőrmesternek, mint tanunak a megesketése következik.

A megesketésre nézve a Bp. 311. §-a alapján minden egyes tanunál úgy az ügyész, mint a védő megteszik az indítványukat a következőképen:

Ügyész: «Indítványozom a tanu megesketését.»

Védő: «Indítványozom, hogy a tanu megesketése csupán akkor rendeltessék el, a midőn már a bizalmi férfiak is ki lettek hallgatva, mert lehet, hogy azok mást mondanak, mint a járásörmester; addig tehát kérem a tanu megesketését felfüggeszteni!»

A bíróság a jelen esetben az ügyész indítványa értelmében határozott s elrendelte, hogy a járásörmester nyomban letegye az esküt, nyilván, mert meg volt győződve, hogy igazat mond.

Erre mindenki, úgy a bíróság, mint az esküdtek és a hallgatóság felállanak, a járásörmester leveszi kalapját, leveszi jobbkezéről a keztyűt és a jobb kezét a szívére téve, utána mondja az Elnöknek az eskümintát, a mely a következőképen szól:

«Én, Halász Mihály, esküszöm a mindentudó és mindenható Istenre, hogy legjobb tudomásom és lelkiismeretem szerint csak a valót mondtam el és abból semmit el nem hallgattam. Isten engem úgy segéljen!»

Ugyanígy hallgatták ki Sebestyén Ferencz csendőrt, a kitől az Elnök azonban még azt is megkérdezte, hogy igaz-e az, a mit L. József vádlott állit, nevezetesen hogy ő L. Józsefet a puskatűssel megütötte volna? Miatán ez nem volt igaz, ez a csendőr sem mondhatott mást, minthogy L. József vallomása nem egyéb közönséges ráfogásnál.

A mint látjuk, úgy az őrmester, mint a csendőr kihallgatása alkalmával nyugodtan, értelmesen válaszoltak és ez nem ajánlható eléggé minden csendőrnek, hogy katonás egyenességgel válaszoljon a kérdésekre és katonás önuralommal tudjon viselkedni akkor is, a midőn akár a vádlott, akár a védő még olyasmit is kérdeznek tőle, vagy állítanak róla, a mi egyenesen valótlan.

A többi tanu kihallgatása között foganatosítva lett a törvénybíróé is, a ki jelen volt L. József vádlott kihallgatásánál.

Ennek is lekérdezte előbb az Elnök a személyes viszonyait, majd azután megkérdezte tőle:

«Őn jelen volt akkor, a midőn a csendőrök kikérdezték a községházán a vádlottakat?»

«Igen, jelen voltam, mint bizalmi egyén.»

«Es hallotta, hogy L. József ott mit beszélt?»

«Igen. Elmondta, hogy ő az asszonyt szerette és hogy az asszony őt felbérelte arra, hogy a férjét ölje meg s ezért ígért neki örök szerelmet és 200 koronát.»

«No L. József!» fordul az Elnök a vádlotthoz, «mit szól ehhez?»

«Mit szóljak, én csak azt mondom, a mit mondtam.»

«Látta azt, törvénybíró ur, hogy az egyik csendőr megütötte volna a kikérdezés alatt a vádlottat?»

«Én ilyent nem láttam, L. József egész önként magától mondta el, sőt még ő maga mondta azt, hogy az asszony az oka, a miért ő ebbe a székelybe keveredett!»

«Mondja a szemébe törvénybíró ur, hogy mit beszélt a kihallgatáskor!»

Ekkor a törvénybíró feléje fordul L. Józsefnek és a szemébe mondja neki, a mit most elmondott.

A Bp. 309. §-a szerint ugyanis, ha a vádlott és a tanu, vagy a tanuk egymás között valamely lényeges körülményre nézve eltérő vallomást tesznek, *szembesítés* közzé kell tenni. A mi most a törvénybíró és L. József között történt, nevezük *szembesítésnek*.

A tanukhoz az Elnökön kívül úgy az ügyész, mint a vádlott és a védő kérdéseket intézhetnek, még pedig közvetlenül. Ezért minden tanu kihallgatása után az Elnök megkérdezi az ügyészt és a védőt, hogy akarnak-e ilyen kérdést intézni.

A törvénybíróhoz az ügyész nem intézett kérdést, azonban a védő a következő kérdést tette fel:

«Törvénybíró ur ott volt az egész kihallgatása alatt L. Józsefnek.»

«Igen.»

«Hát az nem lehetséges, hogy a csendőrök előbb megütötték, mielőtt törvénybíró ur bejött abba a szobába, a hol kiballgatták?» kérdi a védő.

«Ez kérem nem lehetséges azért, mert L. Józsefet az én hivatali szobámban kérdezték ki és a csendőrök előbb voltak ott, mint maga L. József. Előbb a csendőrök jöttek és akkor L. Józsefet én hívtam fel a kishíróval a községházára; addig tehát a csendőr nem is látta



Katonák őrzik az antwerpeni kikötőt.



A belgiumi általános sztrájk. — Lovas őrzület Charleroi-ban, a hol a nagy köszénbányák vannak.

L. Józsefet, míg fel nem jött. Ott szután az én szobámban előttem és a kisbíró előtt történt a kihallgatás, a hol L. József nagyon meg volt indulva és magától szépen elmondott mindent, sőt folyton vádolta az aszszonyt, hogy őt elcsábította. A gyilkosságot nem ismerte ugyan el, de az asszonynyal való viszonyát, a mint mondtam, beismerte.

Ezután megesketik a törvénybíró, majd kihallgatják a kisbíró, a ki ugyanazt adja elő, a mit a törvénybíró.

Látjuk tehát, hogy L. Józsefnek az ő csűrös-csavarása nem fog használni, az se használt, hogy a csendőrséget alaptalanul vádolta, a minthogy a későbbiekben meg fogjuk látni, hogy egyik vádlottnak sem használt a tagadása és a csendőri nyomozás helyessége bebizonyosodott a főtárgyalás során is. (Folyt. köv.)

KÉPEINKHEZ

Az új parlamenti őrség diszruhája.

A katonailag szervezett őrtestületek száma megint szaporodott egyvel. Az 1912. évi LXVII t.-cz. alapján felállított képviselőbázi őrség ez, a mely az országgyűlési tanácskozásoknál szükséges rend és biztonság feletti ügyeletet van hivatva teljesíteni és ebbeli szolgálatát folyó hó 5-én már meg is kezdte.

Előbbi ujságközleményekből s magából a fentidézett törvényzikkből is már köztudomás, hogy ez őrség mintegy 60 főnyi létszáma a közös hadseregtől, a m. kir. honvédségtől és a csendőrségtől való jelentkezőkből állítatott össze, de a tulnyomó rész épen tőlünk, a csendőrségtől került ki.

A jelen számunkban közölt képek egyrésztben úgy a tisztikar-, mint a legénység diszruháját mutatjuk be olvasóinknak.

A belgiumi általános sztrájk.

A képek többi része a közelmúltban lezajlott belgiumi általános sztrájknak azt a mozzanatát ábrázolja, a mikor a sztrájk teljes kitérőrekor a rend és biztonság fenntartására a rendőri és csendőri személyzet elégtelen lévén, gyalog és lovas katonaságot kellett igénybe venni, hogy az egyes különösen veszélyeztetett helyeket az esetleges rongálástól megóvhassák.

Az ébredő és hol a magasabb fizetésért, hol meg az egyéni jogokért küzdő munkásság erejét és szervezetének hatalmát mutatja ez a sztrájk és korunknak újszólván legnagyobb és legmegoldhatatlanabb problémájává nőtte ki magát.

Csak a múlt évben volt az angolországi általános sztrájk a kevéssel utóbb már követte a belgiumi. Amaz a magasabb fizetésért, ez pedig az egyéni jogokért állította csatasorba a munkások millióit a tőkével szemben, milliókra rugó kárt okozván mind a két helyen úgy a forgalom, mint a kereskedelem terén.

S daczára, hogy mind a két helyen a sztrájkolók teljes győzelmével végződött a munkásságnak ez a passzív forradalomhoz basonlatos kitérése, még mindig fenyegető kérdőjelként áll előttünk: vajjon meddig szünetel a mindig elégedetlen emberiség eme mesterségesen szított forrongása és mikor és hol üt ki njából az ezekből származó erőszakos összetűzés a munkás és a munkaadó közötti soha nem szünő gazdasági harcban.

HIREK.

Adományok. A létesítendő csendőrségi internátus alapja javára újabban a következő adományok folytak be: a budapesti iszti vadászegylet által Szenet János csendőr cz. őrmester és Papincsak György próbacsendőrből állott peszéradaci őrsbeli járőrnek vadászati kihágás feljelentéseért felajánlott 20 K, a topánfalvi őrs legénységének adománya 2 K 88 f., a dombegyházai őrs gyűjtése 18 K 92 f. és Deák Gyula századostól Temesvárról, előléptetési gratulációk megváltása czimén 5 K. Ezen újabb adományokkal az alap vagyona 30,111 K 23 fillérre emelkedett.

KÜLÖNFÉLÉK.

A rabok lapja. Érdekes intézmény kezdte meg működését a most m. lt. karácsony hetében Ausztráliában. Mint Sidneyből írják, az ottani, új délvaiesi fogházak főigazgatójának vezetése alatt új lap indult meg „The Compendium” czim alatt, a melyet a tartomány minden fogházában az összes fogságban levőknek ingyenesen kiosztanak. Az új lap egy humánus társadalmi egyesülés javaslatának köszöni létrejöttét és az a célja, hogy a szabadságtól megfosztott egyéneknek jóra való és hasznos olvasmányt nyújtson és hogy ezeket tájékoztassa mindazokról a dolgokról, a melyek iránt érdeklődnek, vagy a melyekből okulást merithetnek. A most megjelent első szám tizennégy, negyedretű oldalra terjed, zöldszínű papírra van nyomva és vegyes tartalmú kivonatokkal szolgál a napi és időszaki sajtóból. Közlemények vannak benne továbbá a munkapiacz állásáról, értesítések a munkát keresők statisztikájáról Ausztrália egyes részeiben, stb. Az első szám vezércikkét, mintegy előszó gyanánt az igazságügyminiszter írta. „A legtöbb ujság — így ír a miniszter — kevés példányszámmal kezdi meg működését és az a főtörekvése, hogy olvasóinak számát minél jobban szaporítsa. Ennél az ujságnál azonban kivételes a helyzet, mert bár lapunk szintén kevés példánnyal lép ki a világba, az a hő óhajásunk, hogy az olvasók száma ne gyarapodjék, sőt lehetőleg apadjon. Más lapok előfizetőket fogdosnak maguknak, a kik aztán hosszú esztendőkön át bőségesen olvassák a megszokott hasábokat. Ennek az ujságnak kiadói az a meleg kívánság hatja át, hogy az olvasók, a kik megszűnnek az ujságot rendszeresen lapozgatni, soba életükben ne jöjjenek ismét abba a helyzetbe, hogy szórakozásukat, tájékozásukat és birszomjukat ebből az ujságból kelljen meríteniök...”

Bokhara éghajlata. Az Ázsia szívében fekvő és orosz főbhatóság alatt álló kánság éghajlatáról érdekes angolnyelvű könyvet írt Olufsen tanár, a ki azt a környéket keresztülkausal barangolta. Bokharában az éghajlat az év 10 hónapján át az európai emberre többé-kevésbé elviselhetetlen. E vidékek típusos klimatológiai sajátossága a tavasz (április és május) korai beállta, örvöndetes termékenységgel, továbbá az esőtlen forró nyár vakító napfényével és felhőtlen egével, a mikor minden kiszárad, a mit mesterségesen nem öntöznek s még az öntözött oázisok zöldjét is sárgás porréteg borítja, a szélesöndes éjszakák, ragyogó csillagos egükkel, melyen a tejút annyira fénylik, hogy magával a hold fényével is versenyezhet. A nyár exzesszívus szárazsága minden nedvességet kiszív a rubákból, a fából készült tárgyakkól, úgy, hogy példánl minden famunkát a nap egyaránt fölmar a világoşra fényezett

aczeltárgyak sem rozsdásodnak meg soha. Ehhez járul a gyors hőmérsékleti változás nappalról éjjelre, különösen a hegyi völgyekben, mihelyt a nap a hegyek mögött leáldozott. Ugy nyáron, mint télen erős hőmérsékleti szélsőségek vannak, a mennyre nyomasztó a hőség nyáron, oly elviselhetetlen a hideg télen.

A forró idővel megjön a különböző bogarak, skorpiók, tarantallák s mindenek fölött a moszkító csapása, melyek emberre és állatra egyaránt ráesnek. Ehhez jön a sáskaseregek pusztítása. Fekete felhőhöz hasonló rajokban szállják meg májusban a steppéket és oázisokat, a gyepek területeket és a rozsföldeket s mindent fölfalnak egészen a gyökérig. A vörösesbarna férges, melyek ez időtájt még nem zöldek, annyira befedik a talajt, hogy mérföldekre csupán sáska látható. Olyan közel helyezkednek el a kirgizek sátrai, a házak, a kocsi, az állomások mellett, hogy minden legkisebb helyet beborítanak. A vasút sem közlekedhet, míg a sáskákat minden lehető eszközzel el nem söprik és homokot nem szórnak a sínekre. Igyekeznek őket tűzzel pusztítani s az öntözőcsatornába szorítani. Szerencsére sáskaraj nem minden évben jön. Ősszel az ország mélyebb fekvésű részein nagyon uralkodik a malária. A tél szomorú időszak Bokhara népére, még a gazdagok is fáznak rosszul fűtött házaikban.

A hegyi völgyek és városaik egymástól el vannak vágva; vastag, sötét, fagyos levegő fekszik a mély földre. A szegényemberek és a barom táplálékhiány miatt gyakran tönkremennek, mert a keleti népek nem gondoskodnak téli készletről sem maguknak, sem jószáguknak. A karavánkereskedés megszakad, valamint a közlekedés is az Amun, a bazárok szomorúak és hidegek. Minden élet kihaltnak látszik, míg nem a tavaszi nap ismét életet lehel a bokharai emir birodalmába.

Szerkesztői üzenetek.

A szerkesztőség a szolgálattal kapcsolatos kérdésekre és névtelen levelekre nem válaszol, kéziratot vissza nem ad, levélben pedig csak igen kivételes oly esetekben válaszol, ha a válasz — kényességénél fogva — nyilvánosan meg nem adható. Kérjük ennél fogva olvasóinkat, hogy leveleikkel bélyeget ne küldjenek.

Sz. Gy. Nyugdíja nem emelkedett.

F. J. Kérdéseivel forduljon közvetlen előljárójához; nekünk ezen rovatban nincs hosszadalmas fejtegetésekre helyünk.

P. K. 72-dik.

18009. Már megbízott. 10-dik.

1893. 44-dik.

1881. 1. Az utazási számadásban felszámíthatja a 1. III. oszt. jegyet. 2. Előfogaton. Felszámítható.

Sorsjegyei nem nyertek: Dénes csendőr: Farkas és 1873-40. Cs. 20. 48. A felelvelt betét megfelelő hányadát.

1913. Az 1873: II. t.-cz.-hez kiadott 13566/IV.—1883. számú honvédelmi miniszteri rendeletben. (A törvényes rendelkezések kivonatos gyűjteménye mellett fekszik.)

365. G. S. Beszámít.

Tudnivágyó. 1. Az 1912: LXX. t.-cz. 17. §. utolsó bekezdése mérvadó. 2. A megszakítás az igényjogosultságot nem befolyásolja. 3. Igen.

Remény. A kijelölés már megtörtént.

Kibéd. Igen; hivatalból kapja meg.

1912. Igen; az anyakönyvi lapban tartatik nyilván.

Sándoregyháza. Ha sérelmet lát fennforogni, forduljon előljárójához.

Lakatlan őrző. Kérjen árjegyzéket valamely sportüzletől Pl. Zubek Bertalan és Társa, Budapest. Muzeum-körút, vagy Skaba és Plökl, Budapest, Váci-körút stb.

K. A. őrmester. Forduljon ezen szolgálati ügygel előljáró szárnyparancsnokához.

1882. Szolgálati ügyek.

Papháza. 1. Nyugdíj után adót kell fizetni. 2. Ha véglegesen nyugdíjazva volt, megőszülhet.

Drinápoly. A kinevezett járőrvezető.

Gyermekes csendőr. Szolgálati uton az előljáró szárnyparancsnokságtól kérendő.

1913. V. 1. Igen. 2. Forduljon a legközelebbi kulturmérnökséghez. 3. Szolgálati ügy.

1879. 1. A csendőrkerületi parancsnokság. 2. Saját kérelmére.

O. A. Dálnok. Ilyen ügyekben alkalmazkodják a hatóság felfogásához.

Sz. S. K. Kérdése a szolgálati utra tartozik.

N. J. 888. 1. Nem mehet el. 2. Holtak ellen elkövetett becsületsértés. 3. A sérülésektől függ.

B. Fehértemplom. Nem.

Sz. J. esendőr. Szolgálati ügyek.

N. B. 1. Kérje felülvizsgáztatása alkalmával. 2. Nem léphet át, de tegyen az esetről a hatóságnak jelentést. 3. Semmit.

Sz. J. őrmester. Nem.

Lorascsendőr. Ha sérelmet lát fennforogni, forduljon előljárójához.

B. M. Ilyen ügyekkel elvől nem foglalkozunk.

H. M. 1885. Kérdései nem időszórúek.

1867. Csendőrségi hadapródiskola nem létezik.

Erdekelet. Nyugdíj.

6782. Sehol.

G. 100. Ha megidézte, felelős is érte.

A. A. 1. 1. Minden hó elején. 2. Nem. 3. Szárnytól.

Szamosmenti 2. Czégek vagy pénzintézetek megbízhatóságáról elvileg nem nyilatkozhatunk.

Csallóköz. Talán az ősszel. Részletkérdésekben még nincs döntés.

B. őrmester. Nem mind főhercegnök.

Magyar Köztisztviselők és Állami Alkalmazottak Takarékpénztára

Köztisztviselői kölcsönök törlesztésre.

Előlegek értékpapirokra.

Családi házak és telepek létesítése.

részvénytársaság

Budapest, VII., Rákóczi-ut 76. sz.

— Telefon 153—44. szám. —

Alaptőke 1.000,000 korona.

Kölcsönök lakbérletiltás ellenében.

Külföldi pénznemek értéke és eladása.

Sorsjegyeknek részletre és készpénzért való eladása.

Fogadunk betéteket takarékpénztári könyvecskér. 1. Oly takarékbetétek után, melyeket hat hónapi felmondási idő leköltése mellett helyeznek el intézetünknel, 6% (hat) betéti kamatot fizetünk. (A tőkekamatadó levonásával.) 2. Oly takarékbetét után, melynél a betevő az 1. pontban jelzett felmondási időt ki nem köti, 5 1/2% (öt és fél) betéti kamatot fizetünk. (A tőkekamatadó levonásával.)

Előlegét nyújtunk értékpapirokra, sorsjegyekre, vidéki értékek részvényekre.

Személyi kölcsönöket folyósítunk kezeség mellett vagy jelzálogos biztosíték ellenében, Ju. anyos kamattal mellett. Utalványok, intézvények és chequék beszedését elvállaljuk igen mérsékelt költségek felszámításával. Vesszünk és adunk értékpapirokat, idegen pénzeket.

HIVATALOS RÉSZ.

SZEMÉLYI ÜGYEK.

Legfelsőbb elhatározás.

Ő császári és apostoli királyi Felsége 1913. évi ápr. hó 19-én Décsben kelt legfelsőbb elhatározásával, legkegyelmesebben megengedni méltóztatott, hogy:

Fery Oszkár ezredes, a m. kir. VI. számú csendőrkerület parancsnoka, a sebaumburg-lippeai hercegi házi rend II. osztályú díszkeresztjét, továbbá

a m. kir. VI. számú csendőrkerület állományában:

Polster Kálmán százados, ezen díszkereszt III. osztályát;

Vincze Albert hadnagy, ezen díszkereszt IV. osztályát; és

Tompek József járásörmester, a sebaumburg-lippeai ezüst érdemérmét elfogadhassa és viselhesse.

Áthelyezettek:

1913 május hó 1-ével:

Spalla Aurél, VII. számú csendőrkerületbeli alezredes beosztott törzstiszt, hasonló minőségben az V. számú csendőrkerülethez: Pozsonyba;

Záray Ödön, VII. számú csendőrkerületbeli százados dévai szárnyparancsnok, a beosztott törzstiszt teendőivel való ideiglenes megbízás mellett ugyanazon csendőrkerületnél: Brassóba;

Hamza Gyula, VIII. számú csendőrkerületbeli százados aradi szárnyparancsnok, hasonló minőségben a VII. számú csendőrkerülethez: Dévára;

Halmay József, VIII. számú csendőrkerületbeli hadnagy, nagyszalontai szakaszparancsnok, hasonló minőségben ugyanazon csendőrkerületnél: Aradra;

Schweitzer István, III. számú csendőrkerületbeli zászlós, ideiglenes szakaszparancsnoki minőségben a VIII. számú csendőrkerülethez: Nagyszalontára;

Czibere István, I. számú csendőrkerületbeli százados, nagyenyedi szárnyparancsnok, a beosztott törzstiszt teendőivel való ideiglenes megbízás mellett a II. számú csendőrkerülethez: Szegedre;

Kovács Ödön, II. számú csendőrkerületbeli százados, orsovai szárnyparancsnok, hasonló minőségben az I. számú csendőrkerülethez: Nagyenyedre;

Mráz Henrik, VI. számú csendőrkerületbeli főhadnagy, szombathelyi szakaszparancsnok, ideiglenes szárnyparancsnoki minőségben a II. számú csendőrkerülethez: Orosvára;

Fonyó László, VI. számú csendőrkerületbeli főhadnagy, szekszárdi szakaszparancsnok, hasonló minőségben ugyanazon csendőrkerületnél: Szombathelyre;

Havranek János, IV. számú csendőrkerületbeli főhadnagy, rimaszombati szakaszparancsnok, hasonló minőségben a VI. számú csendőrkerülethez: Szekszárdra;

Földvárszky Pál, V. számú csendőrkerületbeli főhadnagy, zsolnai szakaszparancsnok, hasonló minőségben a IV. számú csendőrkerülethez: Rimaszombatba;

verebélyi Marsó Pál, V. számú csendőrkerületbeli zászlós, komáromi ideiglenes szakaszparancsnok, hasonló minőségben ugyanazon csendőrkerületnél: Zsolnára;

Seidler András, VII. számú csendőrkerületbeli hadnagy, sepsiszentgyörgyi szakaszparancsnok, hasonló minőségben az V. számú csendőrkerülethez: Komáromba;

Oláh Ferencz, I. számú csendőrkerületbeli főhadnagy, szamosújvári szakaszparancsnok, hasonló minőségben a VII. számú csendőrkerülethez: Sepsiszentgyörgyre;

Szekeres Dezső, VII. számú csendőrkerületbeli zászlós, ideiglenes szakaszparancsnoki minőségben az I. számú csendőrkerülethez: Szamosújvárra;

peremartoni Virágh László, III. számú csendőrkerületbeli százados, szolnoki szárnyparancsnok, a beosztott törzstiszt teendőivel való ideiglenes megbízás mellett a VIII. számú csendőrkerülethez: Debreczenbe;

Goreczky Gyula, VI. számú csendőrkerületbeli százados, győri szárnyparancsnok, hasonló minőségben a III. számú csendőrkerülethez: Szolnokra;

kétegyházi Kirileszku Gyula, VII. számú csendőrkerületbeli főhadnagy, petrozsényi szakaszparancsnok, hasonló minőségben a VI. számú csendőrkerülethez: Győrbe;

Kunos Béla, III. számú csendőrkerületbeli főhadnagy, gyöngyösi szakaszparancsnok, hasonló minőségben a VII. számú csendőrkerülethez: Petrozsénybe;

patakfalvi Ferenczy Sándor, IV. számú csendőrkerületbeli hadnagy, ungvári szakaszparancsnok, hasonló minőségben a III. számú csendőrkerülethez: Gyöngyöstre;

Csűrös Gyula, V. számú csendőrkerületbeli hadnagy, miavaai szakaszparancsnok, hasonló minőségben a IV. számú csendőrkerülethez: Ungvárra;

Huber Ferencz, VI. számú csendőrkerületbeli zászlós, ideiglenes szakaszparancsnoki minőségben az V. számú csendőrkerülethez: Miavára;

Almássy Zsigmond, VI. számú csendőrkerületbeli százados, kaposvári szárnyparancsnok, a beosztott törzstiszt teendőivel való ideiglenes megbízás mellett a V. számú csendőrkerülethez: Pozsonyba;

Lázár Jenő, a IV. számú csendőrkerületnél létszám felett vezetett a honvédelmi miniszterium 16. osztályába beosztott százados, létszám felett való vezetésének beszüntetése mellett, szárnyparancsnoki minőségben a VI. számú csendőrkerülethez: Kaposvárra;

Szinte Gábor, I. számú csendőrkerületbeli főhadnagy, topánfalvai szakaszparancsnok, hasonló minőségben a VII. számú csendőrkerülethez: Dévára;

Roós Károly, VII. számú csendőrkerületbeli zászlós, ideiglenes szakaszparancsnoki minőségben az I. számú csendőrkerülethez: Topánfalvára.

Beosztatott:

1913 május hó 1-ével:

rományai lovag Czogler Gusztáv, II. számú csendőrkerületbeli főhadnagy, kerületénél létszám felett való vezetés mellett, a honvédelmi miniszterium 16. osztályába.

Megbizattak:

1913 május hó 1-ével:

Baszler János, VIII. számú csendőrkerületbeli főhadnagy, aradi szakaszparancsnok, ugyanazon csendőrkerület aradi szárnyának;

Gidófalvy Elemér, VI. számú csendőrkerületbeli főhadnagy, győri szakaszparancsnok, ugyanazon csendőrkerület győri szárnyának;



Villamos és gőzre berendezett gyár távolról nem képes oleon finom és jó hangszert szállítani, mint **REMÉNYI MIHÁLY**, a Ludovika Akadémia házi hangszerkészítője. Azért ne vásároljon semmiféle hangszert, legyen az hegedű, gordonka, zsinhalom, harmonium, harmonika, fű- résznyó-hangszer, har. - b, míg **Reményi** legújabb képezésű zsebkészítőt nem olvasta, mely ingyen és bérmentve küldeti. **Budapestről, Király-u. 58.** n. sz. alatt költözés díjtalanul. Kivétel a világ minden részébe nagy és kicsinyben. Az összes hangszerek javítása szakszerűen és oleon. - Minden hangszerről külön külön árjegyzék kerendő



Hets Károly, VI számú esendőrkerületbeli zászlós, ugyanazon esendőrkerület pápai szakaszának; végül Liptay László, VII számú esendőrkerületbeli zászlós, ugyanazon esendőrkerület brádi szakaszának ideiglenes vezetésével.

Tartósan vezényeltetett.

1913 május hó 1-ével:

Boronkay Ákos, V. számú esendőrkerületbeli alezredes, a budapesti esendőrségi felszerelési anyagraktárhoz.

Okiratilag megdicsértettek:

A magyar szent korona országaihoz tartozó esendőrség felügyelője által:

Deáky Ignác, VI számú esendőrkerületbeli járásörmester, hosszas szolgálata alatt kifejtett eredményes tevékenysége, példás magatartása és alárendeltjeinek helyes neveléséért.

A m. kir. III számú esendőrkerületi parancsnokság által:

Szoboczky József járásörmester, a gyöngyösi Szent Ferencz-rendi szerzetesek zárdájában levő sirbolt betörése és más bűncselekmény elkövetőinek fáradságot nem ismerő buzgalommal és nagy körültekintéssel vezetett nyomozás során történt kiderítéseért és a tetteseknek az igazságszolgáltatás kezébe való juttatásáért.

A m. kir. VIII számú esendőrkerületi parancsnokság által:

Gál Lajos őrmester, Szücs György, Tihanyi Imre, Farkas János és Gulyás József őrsvezető ez. őrmesterek, hosszabb esendőrségi szolgálati idejük alatt, a közbiztonsági szolgálatban minden alkalommal kifejtett szakértelemmel párosult hasznos tevékenységükért, alárendeltjeiknek helyes és célirányos vezetéseért és neveléséért, nemkülönben jó magaviseletükért.

Kövesdi Mihály őrmester, huzamosabb esendőrségi szolgálati ideje alatt, különféle alkalmaztatásában minden alkalommal fáradságot nem ismerő kitartással, ernyedetlen buzgalommal és szakértelemmel kifejtett eredményes szolgálataért, alárendeltjeinek helyes és célirányos vezetéseért és neveléséért, nemkülönben jó magaviseletéért.

Molnár Lajos, Tanics Péter őrmesterek és Szilágyi Sándor őrsvezető ez. őrmester, hosszabb esendőrségi szolgálati idejük alatt, a közbiztonsági szolgálatban, minden alkalommal fáradságot nem ismerő kitartással, ernyedetlen buzgalommal és szakértelemmel kifejtett eredményes szolgálataikért, alárendeltjeiknek helyes és célirányos vezetéseért és neveléséért, nemkülönben jó magaviseletükért.

Bölöni Balazs őrmester, huzamosabb esendőrségi szolgálati ideje alatt, különféle alkalmaztatásában, minden alkalommal fáradságot nem ismerő kitartással, ernyedetlen buzgalommal és szakértelemmel teljesített eredményes szolgálataért, alárendeltjeinek helyes és célirányos vezetéseért és neveléséért, nemkülönben kifogástalan magaviseletéért.

Szabó Antal, Paraj Ágoston és Kerekes István őrsvezető ez. őrmesterek, a közbiztonsági szolgálatban hosszabb esendőrségi szolgálati idejük alatt, minden alkalommal fáradságot nem ismerő kitartással, ernyedetlen buzgalommal és szakértelemmel, teljesített eredményes

szolgálataikért, alárendeltjeiknek helyes és célirányos vezetéseért és neveléséért, nemkülönben jó magaviseletükért.

Nyilvánosan megdicsértettek:

a m. kir. III számú esendőrkerületi parancsnokság által:

Almási Károly esendőr, közel 15 évi esendőrségi szolgálati ideje alatt a közbiztonsági szolgálat terén kifejtett buzgó és eredményes tevékenységeért, jó magaviseleteért, nemkülönben bajtársaival szemben mindenkor tanúsított jó példaadásáért.

A m. kir. VIII számú esendőrkerületi parancsnokság által:

Szücs Mihály, Gombos István, Kékel Rezső őrsvezető ez. őrmesterek és Fűzi György esendőr ez. őrmester, hosszas esendőrségi szolgálati idejük alatt a közbiztonsági szolgálatban minden alkalommal kellő buzgalommal és szakértelemmel teljesített eredményes szolgálataikért, alárendeltjeiknek helyes és célirányos vezetéseért és neveléséért, nemkülönben jó magaviseletükért.

Polgár József esendőr, hosszas esendőrségi szolgálati ideje alatt, a közbiztonsági szolgálatban minden alkalommal kellő buzgalommal és szakértelemmel teljesített eredményes szolgálataért.

Zajdon Vilmos, Varga István őrsvezető ez. őrmesterek, Jónás Mihály esendőr ez. őrmester, Jurás Miklós, Kiss Ferencz és Pegg György esendőrök, hosszas esendőrségi szolgálati idejük alatt a közbiztonsági szolgálatban minden alkalommal kifejtett buzgó és eredményes szolgálataikért, nemkülönben jó magaviseletükért.

Galambosi Péter őrmester, hosszas esendőrségi szolgálati ideje alatt, különféle alkalmaztatásában, minden alkalommal buzgalommal és szakértelemmel teljesített eredményes szolgálataért, nemkülönben alárendeltjeinek helyes és célirányos vezetéseért, neveléséért és jó magaviseletéért.

Nagy Ferencz II. Fábian József, Bokor István és Szikler Ferencz őrsvezető ez. őrmesterek, Török József, Szabó Sándor, Molnár György, Kiss István és Józsa György esendőr ez. őrmesterek, a közbiztonsági szolgálatban hosszabb esendőrségi szolgálati idejük alatt, minden alkalommal buzgalommal és szakértelemmel teljesített eredményes szolgálataikért, alárendeltjeiknek helyes és célirányos vezetéseért és neveléséért, nemkülönben jó magaviseletükért.

Cserb Bertalan és Lumej Sándor esendőrök, hosszabb esendőrségi szolgálati idejük alatt, a közbiztonsági szolgálatban minden alkalommal buzgalommal és szakértelemmel teljesített eredményes szolgálataikért, nemkülönben jó magaviseletükért.

Járőrvezetői jelvénynyel elláttattak:

a m. kir. III. számú esendőrkerület állományában:

Horváth Péter I., Sóti István, Gali Ferencz, Nagy Mátyás, Muesicska János, Veres András, Atyánszki József, Szabó György III., Polgár Abel és Lénárt József;

a m. kir. IV. számú esendőrkerület állományában:

Mészáros János, Kecskeméti László, Gelvinger János, Turjanin János, Kiss Sándor, Kozma József, Dajka József, Czajdrik Gyula és Szivulics László; továbbá

GUMMI-óvszerek, a legbiztosabb, franczia gyártmányú **különlegességek.**

Tucatanként 4, 6, 8 és 10 korona.

3 darab próbarendelés 90 fillér
levélbélyeg ellentétben is.

Kapható SZÉNÁSI D.-nél
Budapest, IV., Sütő-utca 6.

a m. kir. VI. számú csendőrkerület állományában:

Pordán József, Kocsor Lajos, Németh József III., Sós József, Vida Benedek, Szabó Mihály, Varga János I., Csiki Mózes, Boncz János, Erdélyi József L., Püzi Sándor, Szulok Sándor, Major János, Kocskeméti János, Ember József, Honoc János, Balaton János, Horváth József XIII., Csécs János, Nagy Géza, Tóth József IV., Takács Imre, Keszthelyi Imre, Kolomen György, Sipos János, Koponya Vendel, Rezman Pál, Pap Ferencz II. és Hollódnus Ferencz;

a m. kir. VII. számú csendőrkerület állományában:

Keresztes János, Tornai Ferencz, Biró Mihály, Gavriláz Pálnál, Tánsz György és Debreczi Domokos; végül

a m. kir. VIII. számú csendőrkerület állományában:

Hule Pál, Brinzs Péter, Oravecz Imre, Ferenczi Imre, Nagy Sándor, Csibrán István, Berényi Mózes, Magyar Mihály, Szitás Ferencz, Kurucz Ferencz, Vass Imre, Bakó Ferencz és Krecz János csendőrök.

Katonai szolgálati jellel ellátottak:

Az I. osztályu legénységi katonai szolgálati jellel ellátottak:

a m. kir. II. számú csendőrkerület állományában:

Sáfrán Péter őrmester, 1913 április 5-én, Somogyi Antal járásőrmester, 1913 április 8-án és Jakab Mihály őrmester, 1913 április 11-én;

a m. kir. V. számú csendőrkerület állományában:

Turi János őrmester, 1913 február 11-én, Kollár Mihály járásőrmester, 1913 márczius 3-án és Sindler Imre járásőrmester, 1913 április 5-én.

A II. osztályu legénységi katonai szolgálati jellel ellátottak:

a m. kir. II. számú csendőrkerület állományában:

Dobai Ferencz és Barta József csendőr ez. őrmesterek, 1913 április 5-én, Horváth István VI. csendőr, 1913 április 12-én;

a m. kir. IV. számú csendőrkerület állományában:

Bongár József őrsvezető ez. őrmester, 1912 február 19-én, Péter Péter őrsvezető ez. őrmester, 1912 október 8-án, Fodor János I. csendőr ez. őrmester, 1912 október 14-én, Székely Mihály csendőr ez. őrmester, 1912 decz. 3-án, Merka János csendőr, 1913 január 14-én, Kiss György őrsvezető ez. őrmester, 1913 január 24-én, Lengyel István II. őrsvezető ez. őrmester, 1913 február 22-én, Polyák Illés csendőr, 1913 márczius 8-án és Máté Ferencz I. csendőr ez. őrmester, 1913 apr. 4-én, Uhlár István őrsvezető ez. őrmester, 1912 okt. 5-én; továbbá

a m. kir. V. számú csendőrkerület állományában:

Felber Elek őrmester, 1911 november 10-én, Mészner József őrsvezető ez. őrmester, 1912 deczember 20-án, Szabó János III. őrsvezető ez. őrmester, 1912 deczember 26-án, Deák Ferencz csendőr, 1913 január 2-án, Kertész János őrsvezető ez. őrmester, 1913 január 3-án, Kóó József őrmester, 1913 január 7-én, Szalay István csendőr ez. őrmester, 1913 február 25-én, Szücs Sándor őrsvezető ez. őrmester, 1913 márczius 9-én és Zsigmond József csendőr ez. őrmester, 1913 április 15-én; végül

a m. kir. VII. számú csendőrkerület állományában:

Gergely György csendőr, 1913 márczius 13-án.

Névváltoztatások.

A m. kir. III. számú csendőrkerület állományában:

Pucher Mihály próbacsendőr, a m. kir. belügyminiszter urnak 1913. évi 25.580/VI—a. számú engedélye alapján vezetéknevét „Pataki-ra” változtatta.

A m. kir. IV. számú csendőrkerület állományában:

Grigor Gergely csendőr, a m. kir. belügyminiszter urnak 1913. évi 19.481. számú engedélye alapján vezetéknevét „Gáspár-ra” változtatta.

A m. kir. VI. számú csendőrkeület állományában:

Goldhammer Imre hadnagy, a m. kir. belügyminiszter urnak 1913. évi 50.010. számú engedélye alapján vezetéknevét „Rohonezi-ra” változtatta.

Brumecz Vincez próbacsendőr, a m. kir. belügyminiszter urnak 1913. évi 44.702. számú engedélye alapján vezetéknevét „Bakonyi-ra” változtatta.

A m. kir. VII. számú csendőrkerület állományában:

Támpa Imre őrsvezető ez. őrmester, a m. kir. belügyminiszter ur 1912. évi 169.051/VI—a. számú engedélye alapján, vezetéknevét „Tompá-ra” változtatta.

Csendőrségi kalapborítók

á 1 kor. 50 fill.

Íróasztalra dobozok á 8 kor.

Íróasztalra rekesz-fedőlapok

80 és 80 fillér.

Mind Ezeket előírás szerinti méretek szerint készítenek megfelelő képre és papírral bevontva — ajánl

Makó Károly könyvkötő és dobozgyártó, Brassó.

Húsz koronán felül megrendelések portamentesek.

VÁRNAY ÉS FIA

Budapest, VI., Liszt Ferencz-tér 9. szám.

Nyári szürke keztyűk és felszerelési tárgyak állandóan kaphatók.

Minden csendőrré rendkívül fontos! Most jelent meg.

AZ ÚJ NYUGDIJTÖRVÉNY

(1912. LXV. t.-cz.). — Magyarázatokkal ellátta Dr. DÁNOS ÁRPÁD miniszteri fogalmazó. — Ára 1 kor. 50 fill.

Könyvnyomda, könyv-, papir- és írószer-kereskedés, a magyar kir. csendőrségi hivatalos nyomtatványok legnagyobb raktára.